

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 25 (668), 19. svibnja 2024.

KRALJICA

Blagdan Duha Svetoga

***Svi se
napuniše
Duha Svetoga,
razglašavajući
veličanstvena
djela Božja,
aleluja.***

Dj 2,4.11

**I. čitanje (Dj 2, 1-11), II. čitanje (Gal 5, 16 – 25)
Evangelje po Ivanu (Iv 15, 26-27; 16, 12-15)**

Da li smo mi u životu doživjeli svoje Duhove, kao što su to doživjeli prvi Isusovi sljedbenici? Oni su progovarali jezikom ljubavi i vjere. Svi su se razumjeli i našli u zajedništvu vjere. Zahvatio ih je JEDAN DUH. Na krizmi smo primili Duha Svetog, ali je čudno da smo toga malo svjesni i da smo mu se malo predali. Isus je obećao svojim sljedbenicima poslati Duha koji će ih preporoditi. Za naše spasenje, našu vječnost potrebno je ovu ljudsku narav preporoditi, oduhoviti. Naša duševnost jest otvorenost koja može primiti Boga i njegovog Duha.

U nama ili će biti Duh dobrote ili će vladati duh zla. Bez Božjeg Duha ne možemo razumjeti božansku ljubav i dobrotu, jer bez duha ostajemo u jednoj dimenziji. Bez Božjeg Duha u kršćanstvu se ne može razumjeti ništa. Što su sakramenti bez Duha? Duh je ona stvarnost koja nas povezuje s dva svijeta, svijetom tijela i božanskim svijetom. Zato ga možemo više doživjeti nego li protumačiti. Da bi shvatili Duha Božjeg i njegovu prisutnost u nama potrebno je postati svjestan svoje duhovnosti i duševnosti. Ako u sebi ne doživljavamo duševnost nemoguće je shvatiti božansku duhovnost. A cijela religioznost sažima se u vjerovanje u duhovnog Boga i u posjedovanje vlastite duhovnosti. Blagdan Duhova prvenstveno nas vraća nama samima da postanemo svjesni svoje božanske dimenzije. Naš duh je božanska dimenzija koja nas uosobljuje, koja nas izvlači iz objekata i čini subjektima.

Mi smo osobe po svojoj duhovnosti. Mi smo jedno u svojoj tjelesnosti i svojoj duhovnosti. Bog prepoznaje Boga, rečenica je duhovnih učitelja. Tako je isto i s Duhom. Duh prima Duha, duh prepoznaje Duha. Naš duh prepoznaje Božji Duh. Sva ljudska djela, ako bi ostala u dimenziji stvari (materijalnosti), ne prenose nas u onostranost. U onostranost, u Transcedenciju se prelazi samo s duhom i kroz duh. Čovjek je duh i tijelo. Tijelo je hram njegovog duha. Čovjeka najviše prepoznajemo po njegovoj 'duši'. Po njoj ga najviše cijenimo i ljubimo. Nitko ne bi volio da ga se cijeni i ljubi samo po tijelu. Naš duh nas čini da smo ono što jesmo: živa slika Božja. Duh se ne prepoznaje izvan naše duševnosti,

izvan nas. Mjesto prebivanja i mjesto prepoznavanja Duha Božjeg jest u nama samima. Put je ovaj: spoznaja svojeg duha, njegova otvorenost prema Božjem Duhu i dolazak (poslanje) Duha Svetog u nas.

Duhove slavimo ne kao događaj koji se dogodio, nego kao blagdan vlastitog doživljaja i primanja Duha. Nismo mi religija nečega što se nakada dogodilo, nego vjerovanje da se sad sve događa. Sad se događa Isusova prisutnost u svijetu koja nas sve vodi k vlastitom uskrsnuću koje se događa po Duhu Svetom. Cijela kršćanska religioznost događa se snagom Duha. Duh stavlja Isusa u ljudsku narav, Duh ga vodi i preobražava, Duh ga jača u mucu, Duh ga uskrisuje. Duh je osovina našeg vjerovanja. Duh sveti je Ljubav Božja. Pa kad kažemo da je srž kršćanskog vjerovanja vjerovanje u Duha, to znači isto kao da kažemo da je ta srž vjerovanje u Vječnu i potpunu Ljubav.

Duh daje smisao svemu postojanju. Ljubav je osmišljenje svega što egzistira. Bez Duha nema istinske ljubavi i prijateljstva, nema bratstva. Duh je sjedinio prve učenike. Oni su 'progovorili' jezikom ljubavi i zajedništva. Ipak da bi mi primili Duha potrebno je imati unutarnju otvorenost. Mi smo bića od duhovnog i materijalnog sastava, pa je tako potrebno izvjesno 'uštímavanje' ako želimo biti duhovniji i 'uzvišeniji'. Sv. Ivan će naglasiti da 'svjetovnost i duhovnost' nisu kompatibilni. Kad je čovjek totalno obuzet svijetom zatvoren je za Duha Božjeg. Tko se otvara prema Duhu taj prihvaća svoju unutarnju promjenu. Ne može se primiti Duha i ostati isti. Tamo gdje je Duh tamo se sve mijenja.

Duh donosi novu kvalitetu življenja i osjećanja. Duh Božji stvara novo lice u ljudima i cijelom svijetu. Možda je cijeli put Isusov bio da nas pripravi za primitak Duha Božjeg? Možda smo još u preduhovskom vremenu? Svi obredi, sve molitve, cijela religioznost imaju za cilj uvesti nas u iskustvo Duha Božjeg. Dok ne budemo uvedeni u Duh ostat ćemo 'vani', u svijetu. Sami sa svojim moćima ne možemo 'skočiti' u Boga, ali mi smo kao slike Božje obdareni mogućnošću primitka Duha. Duh je ljubav, Duh stvara zajedništvo, Duh veže prijatelje. Duh je punina i vječnost. Tko primi Duha primio je Boga i ušao u vječnost.